

Skarga wniesiona w dniu 11 sierpnia 2021 r. – Aquind i in. / ACER**(Sprawa T-492/21)**

(2021/C 391/34)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Aquind Ltd (Londyn, Zjednoczone Królestwo), Aquind Energy Sàrl (Luksemburg, Luksemburg), Aquind SAS (Rouen, Francja) (przedstawiciele: adwokaci S. Goldberg, L. Van den Hende, L. Mały i E. White)

Strona pozwana: Agencja Unii Europejskiej ds. Współpracy Organów Regulacji Energetyki (ACER)

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji komisji odwoławczej ACER z dnia 4 czerwca 2021 r.; i
- obciążenie pozwanej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi dwa zarzuty.

1. Zarzut pierwszy oparty na tym, że komisja odwoławcza ACER popełniła błąd, uznając, że wniesione do niej odwołanie jest niedopuszczalne. Strona skarżąca twierdzi, że pozwana była nadal uprawniona do zastąpienia nową decyzją decyzji, której nieważność stwierdzono ⁽¹⁾, oraz do przyznania zezwolenia w odniesieniu do połączenia wzajemnego AQUIND na podstawie art. 17 rozporządzenia (WE) nr 714/2009 ⁽²⁾. Ponadto strona skarżąca twierdzi, że komisja odwoławcza ACER nie spełniła spoczywającego na niej obowiązku zapewnienia pełnego wykonania wyroku Sądu z dnia 18 listopada 2020 r. ⁽³⁾
2. Zarzut drugi oparty na tym, że komisja odwoławcza ACER naruszyła wymogi określone w art. 25 ust. 3 i art. 28 ust. 4 rozporządzenia (UE) nr 2019/942 ⁽⁴⁾ oraz w regulaminie wewnętrznym komisji odwoławczej ACER. Strona skarżąca twierdzi, że komisja odwoławcza ACER nie przestrzegała obowiązującej procedury, gdyż jeden z jej członków był nieobecny podczas przesłuchania, postępowanie ustne nie jest źródłem dowodów i protokół narady nie został opublikowany.

⁽¹⁾ Decyzja A-001-2018 komisji odwoławczej ACER z dnia 17 października 2018 r.

⁽²⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 714/2009 z dnia 13 lipca 2009 r. w sprawie warunków dostępu do sieci w odniesieniu do transgranicznej wymiany energii elektrycznej i uchylające rozporządzenie (WE) nr 1228/2003 (Dz.U. 2009, L 211, s. 15).

⁽³⁾ Wyrok z dnia 18 listopada 2020 r., Aquind/ACER, T-735/18, EU:T:2020:542.

⁽⁴⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/942 z dnia 5 czerwca 2019 r. ustanawiające Agencję Unii Europejskiej ds. Współpracy Organów Regulacji Energetyki (Dz.U. 2019, L 158, s. 22).

Skarga wniesiona w dniu 6 sierpnia 2021 r. – Ryanair i Malta Air / Komisja**(Sprawa T-494/21)**

(2021/C 391/35)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Ryanair DAC (Swords, Irlandia) i Malta Air ltd. (Pietà, Malta) (przedstawiciele: adwokaci F-C. Laprévotte, E. Vahida, V. Blanc, S. Rating i I. Metaxas-Maranghidis)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Komisji z dnia 5 kwietnia 2021 r. w sprawie pomocy państwa SA.59913 (2021/N) – France – COVID-19 – Recapitalisation of Air France and the Air France – KLM Holding ⁽¹⁾; i
- obciążenie pozwanej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi siedem zarzutów.

1. Zarzut pierwszy: pozwana błędnie wyłączyła KLM z zakresu zaskarżonej decyzji.
2. Zarzut drugi: pozwana błędnie zastosowała Tymczasowe ramy środków pomocy państwa w celu wsparcia gospodarki w kontekście trwającej epidemii COVID-19.
3. Zarzut trzeci: pozwana błędnie zastosowała art. 107 ust. 3 lit. b) TFUE.
4. Zarzut czwarty: zaskarżona decyzja narusza konkretne postanowienia TFUE oraz ogólne zasady prawa Unii, które leżą u podstaw liberalizacji unijnego transportu powietrznego od końca lat 80 (czyli niedyskryminacji, swobody świadczenia usług ⁽²⁾ i swobody przedsiębiorczości).
5. Zarzut piąty: pozwana pomimo istnienia poważnych trudności nie wszczęła formalnego postępowania wyjaśniającego i naruszyła prawa proceduralne strony skarżącej.
6. Zarzut szósty: pozwana uchybiła obowiązkowi uzasadnienia.
7. Zarzut siódmy: zaskarżona decyzja nie spełnia wymogów art. 342 TFUE i rozporządzenia 1/58 ⁽³⁾ dotyczących języka aktów urzędowych instytucji Unii Europejskiej.

⁽¹⁾ Dz.U. 2021, C 240, s. 13.

⁽²⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1008/2008 z dnia 24 września 2008 r. w sprawie wspólnych zasad wykonywania przewozów lotniczych na terenie Wspólnoty (Wersja przekształcona) (Tekst mający znaczenie dla EOG) (Dz.U. 2008, L 293, s. 3).

⁽³⁾ Rada EWG: Rozporządzenie nr 1 w sprawie określenia systemu językowego Europejskiej Wspólnoty Gospodarczej (Dz.U. 1958, 17, s. 385).

Skarga wniesiona w dniu 16 sierpnia 2021 r. – Lotion / EUIPO (BLACK IRISH)

(Sprawa T-498/21)

(2021/C 391/36)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Lotion LLC (Woodland Hills, Kalifornia, Stany Zjednoczone) (przedstawiciel: adwokat A. Deutsch)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO)

Dane dotyczące postępowania przed EUIPO

Sporny znak towarowy: Słowny unijny znak towarowy BLACK IRISH – zgłoszenie nr 18 189 156

Zaskarżona decyzja: Decyzja Piątej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 7 czerwca 2021 r. w sprawie R 199/2021-5